

man kan vise hen til, men som i Virkeligheden ikke har Noget paa sig. Jeg tror, at vor Embedsstand er i Almindelighed lønnet saa godt (Afbrydelse) — det erude Medlem bagved siger „Naa“ — under de nuværende Forhold, som den kan være det, eftersom Stillingen er, og eftersom Skatteyderne have det; thi det kan ikke negtes, at vi maa se hen til, hvordan Skatteyderne have det; thi det er dem, der skulle yde Lønnen. Jeg tror, at Embedsmændene have det godt, selv de mindre lønne Embedsmænd, især naar man tillige tager Hensyn til de Forhold, hvorunder Arbeidsklassen lever. Hvordan er Stillingen for Arbejderklassen, naar vi sammenligne den med Embedsmændene? Der har været stor Arbeidsløshed i de sidste Aar, ja, selv i den bedste Arbeidstid have Arbejderne ikke kunnet faae Arbejde til enhver Tid, og ved Vintertid vide vi nok, hvorledes det gaar med Arbejderklassen. En Embeds- eller Bestillingsmand derimod har dog saadan sin jevne Løn og sit jevne Arbejde og vil i Virkeligheden under saadanne Forhold bedre kunne slaa sig igjennem, hvad vi kalde, de daarligere Tider. Jeg har altid været tilbøjelig til gjerne at ville være med til at give Noget til de smaa Embeder. Deri staar jeg meget i Modsetning til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup), som mente, at vi skulde gaa lidt høiere op; thi ellers forrykke vi de Forhold, hvorunder vi forhen havde vedtaget Forslagene. Men vi maa huske paa hvordan Stillingen egentlig var; forhen har Regeringen og dens Venner altid sørget for, at de, der havde de store Embeder, skulde have mere, hvorimod det har viist sig til enhver Tid, at det er fra vor Side, at Bestræbelserne ere udgaede, for at de smaa Embeder skulle have større Løn. Thi vi have altid ment, at de have været for knapt aflagte; thi leve skulde Folk dog — med Fornødsler kan det saa gaa, som det kan — og derfor have vi altid fra vor Side forholdsvis mest haat Die for dem, der have de smaa Embeder. (Afbrydelse). Et æret Medlem siger: Nei, vi maa tage det Hele med. Ja, det kan være, at man kunde stille sig anderledes under andre Forhold, men naar der under saadanne Forhold som de nuværende kommer et Forslag som dette, vil jeg sige, at det er i høj Grad urigtigt. Under Lønningslovenes Behandling kan man tage det Hele under Drøftelse. Der kan være enkelte Embeder, der kunne trænge til at komme høiere op i Løn, og der kan være andre, der kunne sættes ned. Det forekommer mig, at, naar Arbeidsklassen faar Die paa et saadant Forslag, som det her ligger for til Behandling, maa det gjøre et pinligt Indtryk paa den, naar den ser den Maade, hvorpaa man tager denne Sag her, og vil have, at vi skulle give Tillæg til Embedsmændene, om hvilke man dog kan sige, at de have deres jevne Arbejde og jevne Udkomme, hvorimod det Samme

ikke kan siges om Arbejderne. Jeg tror nok, at det ærede Medlem fra Aarhus (Ingerslev) og det ærede Medlem fra Skjælfør (Holstein-Holsteinborg) ikke ville tage mig disse Udtalelser godt op. Jeg veed, at man tager det ilde op, naar jeg stiller det saaledes frem og viser, at der er en Side af Salen, der fortrinsvis har sine Dine henvendt paa dem, der have det godt, og mener, at de skulle have det bedre, medens den derimod ikke vil være med til at støtte dem, som efter vor Formening have det mindre godt. Men det kan ikke hjælpe; jeg mener, at Sandheden skal udtales og ikke forties. Nu mente det ærede Medlem fra Aarhus, at vi vare nærmere til at give Lønningsstillæg til Statens Embedsmænd end til Kommunernes. Ja, paa en Maade kan man sige det; men saaledes ligefrem sige, at vi snarere skulde give det til Statens Embedsmænd end til Kommunernes, kan man dog ikke. Det kommer dog an paa, hvorledes de ere lønne. Derfor Statens Embedsmænd f. Ex. ere lønne forholdsvis godt og Kommunernes Embedsmænd eller Skolelærerne ere lønne forholdsvis daarligt, saa forekommer det mig dog, at saadanne Udtalelser ikke holde Stik. Jeg skal imidlertid ikke udtale mig videre om denne Sag. Jeg har ønsket, at dette Lovforslag maatte blive forfattet, skjøndt jeg har ikke lidt tilovers for de Embedsmænd, som jeg antager have for lille Løn, thi at vi skulde vedtage en saadan gennemgaende Lønningsforhøjelse nu, da vi have Lønningslovene til Revision, er jeg meget imod. Derfor vi imidlertid kunne blive enige om at stille det op saaledes, at Tillæget ikke skulde gaa høiere op end f. det til Skolelærerne, skulde jeg ikke have meget imod det. Jeg har været med til at arbejde for, at Arbejderklassen kunde faae Understøttelse paa Grund af Vinterens Strengthed, og jeg vilde heller ikke have noget imod at vi gif med til af denne Grund ogsaa at give Noget til Embedsmændene.

Høgsbro: Den ærede Minister udtalte, at dette Lovforslag snarere kommer for sildre end for tidlig, og fra Ministerens Standpunkt er jeg i den Henseende ganske enig med ham; thi jeg kan hverken se, hvorfor dette Lovforslag ikke kunde være kommet meget tidligere, eller hvorfor navnlig Lønningsudvalget skal have nogen Skyld for, at det først nu kommer? Den ærede Minister har jo den Overbevisning, at alle Embeder uden Undtagelse eller i alt Fald saa godt som uden Undtagelse trænge til en Lønningsforbedring i Sammenligning med den, der er fastsat i de nugældende Lønningslove. Men er dette Tilfælde, maatte ogsaa de Lønningsgrene trænge dertil, for hvilke der ikke iaar er fremlagt Lovforslag, navnlig alle dem, der høre under Kultusministeriet. Det vilde altsaa have været fuldstændigt rigtigt, om den høitærede Minister strax ved Begyndelsen af Samlingen havde fremsat et Forslag om en